

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

IV. ZASTAVENÍ – PÁN JEŽÍŠ PŘEVEDEN K PILÁTOVI

(4a,4b - sloky písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Pilát dal Ježíše předvolat a zeptal se ho: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král! Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je to pravda?“ (Jan 18,33-38a).

L: **„Ve všech okamžicích, kdy duše vydá svědectví pravdě, bude moci říci: - Pán je stále se mnou, neboť stále konám, co se mu líbí.“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

V. ZASTAVENÍ – JEŽÍŠ BIČOVÁN A KORUNOVÁN TRNÍM

(5. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Pilát si dal přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl: „Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“ Všechny lid odpověděl: „Jeho krev ať padne na nás na naše děti!“ Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četku. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdráv, židovský králi!“ Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. (Mt 27,24b-30).

L: **„Ó, kříži, buď pozdraven, jediná naděje! Vždy budeš mou oporou, mou silou, mou nadějí, svatý kříži, nejvyšší poklade, který Ježíš vyhradil vyvoleným svého Srdce.“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

VI. ZASTAVENÍ – PÁN JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ A VYDÁVÁ SE NA CESTU

(6. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota (Jan 19,17).

L: **„Všechno záleží na úmyslu. Můžeme posvětit i sebemenší věc, přetvořit i nejobvyklejší úkony života v božské činy!“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

VII. ZASTAVENÍ – ŠIMON POMÁHÁ NÉST KŘÍŽ

(7. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,

L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Jistého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který právě přicházel z pole a šel kolem, ho přinutili, aby nesl jeho kříž. (Mk 15,21).

L: **„Tento kříž je má opora, má naděje. Skrze svou lásku, svou pozornost, své oběti, své modlitby, mu chci dát zapomenout na jeho bolesti. Chci ho milovat za všechny ty, kdo ho nemilují.“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

VIII. ZASTAVENÍ - JEŽÍŠ SE STKÁVÁ S PLAČÍCÍMI ŽENY

(8. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Za ním šel velký zástup lidu, i ženy, které nad ním nařikaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: Blahoslavené neplodné ženy, které nerodily, a prsy, které nekojily! Tehdy lidé začnou říkat horám: Padněte na nás! a pahrbkům: Přikryjte nás! Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!“ (Lk 23,27-31).

L: **Kéž nás Boží milost podpírá. Nezmůžeme nic bez jeho pomoci. Ale s ním, který nás posiluje, budeme silní navždy, abychom uměli milovat, ale i trpět po celý svůj život!“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

IX. ZASTAVENÍ - JEŽÍŠ JE UKŘIŽOVÁN

(9. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Když došli na místo zvané Golgota, což znamená Lebka, dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. Přiblížil ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je židovský král“. Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili. Potřásali hlavou a říkali: „Chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe! Jsi-li syn boží, sestup z kříže!“ Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Je to (prý) izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho. Spoléhal na Boha, ať ho vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: Jsem Boží syn!“ (Mt 27,33-43).

L: **„Utrpením se Ježíši více podobáme a můžeme mu dát trochu lásky; je tak dobré dát něco Tomu, koho máme rádi.“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši., L: Smiluj se nad námi.

X. ZASTAVENÍ - JEŽÍŠ ROZMLOUVÁ S ODSOUZENCEM

(10. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti, L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se Boha nebojíš? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji“ (Lk 23,39-43).

L: **„Bůh bude tam, aby mě podepřel, když bude třeba bojovat a trpět! Budeme sdílet své nářky a své slzy; jaké kouzlo bude mít takové utrpení!“** (bl. Alžběta od Trojice)

K: Smiluj se nad námi, Ježíši, L: Smiluj se nad námi.

XI. ZASTAVENÍ - JEŽÍŠ ODEVZDÁVÁ SVÉHO UČEDNÍKA MATCE

(11. sloka písně)

K: Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,

L: **neboť svým křížem jsi vykoupil svět.**

K: Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě (Jan 19,26n.).